

¹هَلِّلُويا. سَبِّحِي، يَا نَفْسِي، الرَّبَّ. ²أَسْبِّحُ الرَّبَّ فِي حَيَاتِي، وَأَرْثُمُ لِلْهِ مَا دُمْتُ مَوْجُوداً. ³لَا تَتَّكِلُوا عَلَى الرُّؤَسَاءِ وَلَا عَلَى ابْنِ آدَمَ، حَيْثُ لَا خَلاصَ عِنْدَهُ. ⁴تَخْرُجُ رُوحُهُ فَيَعُودُ إِلَى ثَرَايِهِ، فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ نَفْسِهِ تَهْلِكُ أَفْكَارُهُ. ⁵طَوَى لِمَنْ إِلَهٌ يَعْقُوبُ مُعِينُهُ، وَرَجَاؤُهُ عَلَى الرَّبِّ إِلَهِهِ، ⁶الصَّانِعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ، الْبَحْرَ وَكُلَّ مَا فِيهَا، الْخَافِظِ الْأَمَانَةَ إِلَى الْأَبَدِ، ⁷الْمُجْرِي حُكْمًا لِلْمَظْلُومِينَ، الْمُعْطِي خُبْزاً لِلْجِيَاعِ. الرَّبُّ يُطْلِقُ الْأَسْرَى. ⁸الرَّبُّ يَفْتَحُ أَغْيُنَ الْعُمَى. الرَّبُّ يَقُومُ الْمُنْحَنِينَ. الرَّبُّ يُجِبُّ الصَّادِقِينَ. ⁹الرَّبُّ يَحْفَظُ الْغُرَبَاءَ، يَعْصُدُ الْيَتِيمَ وَالْأَرْمَلَةَ، أَمَّا طَرِيقُ الْأَسْرَارِ فَيَعْوِجُهُ. ¹⁰يَمْلِكُ الرَّبُّ إِلَى الْأَبَدِ، إِلَهُكَ، يَا صِهْيُونُ، إِلَى دَوْرٍ قَدَوْرٍ. هَلِّلُويا.

¹Halleluja! Lobe den HERRN, meine Seele! ²Ich will den HERRN loben, solange ich lebe, und meinem Gott lobsingem, solange ich hier bin. ³Verlaßt euch nicht auf Fürsten; sie sind Menschen, die können ja nicht helfen. ⁴Denn des Menschen Geist muß davon, und er muß wieder zu Erde werden; alsdann sind verloren alle seine Anschläge. ⁵Wohl dem, des Hilfe der Gott Jakobs ist; des Hoffnung auf den HERRN, seinem Gott, steht; ⁶der Himmel, Erde, Meer und alles, was darinnen ist, gemacht hat; der Glauben hält ewiglich; ⁷der Recht schafft denen, so Gewalt leiden; der die Hungrigen speist. Der HERR löst die Gefangenen. ⁸Der HERR macht die Blinden sehend. Der HERR richtet auf, die niedergeschlagen sind. Der HERR liebt die Gerechten. ⁹Der HERR behütet die Fremdlinge und erhält die Waisen und Witwen und kehrt zurück den Weg der Gottlosen. ¹⁰Der HERR ist König ewiglich, dein Gott, Zion, für und für. Halleluja.